

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาถึงความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการอนุรักษ์ และการพัฒนาการแสดงโขน โดยศึกษาแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ (1) การเห็นคุณค่าและความสำคัญ (2) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ (3) ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอด (4) แนวคิดทางธุรกิจบันเทิง (5) รูปแบบการนำเสนอการแสดง (6) ความคาดหวังในการอนุรักษ์ และการพัฒนาการแสดงโขน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ช่างราชการ ครู อาจารย์ นาฏศิลปิน และนักศึกษา ที่มีความเกี่ยวข้องต่อการแสดงโขน ซึ่งปฏิบัติการแสดงมาอย่างต่อเนื่อง จำนวนทั้งหมด 164 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสมการทั่วไปเพื่อการพยากรณ์

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ในด้านของสภาพโขนในปัจจุบัน พบว่า การอนุรักษ์ และการพัฒนาการแสดงโขนผู้ที่เกี่ยวข้องมีความคาดหวังว่าควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในด้านการสืบทอดโขนอย่างจริงจัง และควรสนับสนุนให้สถานศึกษาในทุกระดับการศึกษา เปิดสอน และเปิดแสดง โดยมุ่งการถ่ายทอดให้กับเยาวชน ได้สัมผัสกับการแสดงโขนอย่างแท้จริง และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริม สนับสนุน พร้อมทั้งกำหนดนโยบายทางการศึกษาออกมาในลักษณะรูปธรรมมากกว่านามธรรม

2. ในด้านการสืบทอด พบว่า ในเรื่องของการสืบทอดการแสดงโขนไม่ควรเรียนในระบบหน่วยกิต ในทุกระดับการศึกษา เพราะเป็นสาเหตุทำให้การสืบทอดโขนไม่มีความเข้มแข็งขาดองค์ความรู้ในด้านบทบาท ประสบการณ์ และการรับการถ่ายทอดอย่างแท้จริง ในการสืบทอด หรือหากจะยังคงระบบหน่วยกิตเอาไว้ ก็ควรจะเป็นระบบการเรียนในรายปี (year course) ดังเช่นการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และดังที่ได้ปฏิบัติมาตั้งแต่สมัยก่อนทั้งนี้เพื่อที่จะได้มีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องกันไปในการศึกษาวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะทาง

3. ในด้านผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการอนุรักษ์ และการพัฒนาการแสดงโขน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ และนักศึกษาให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ และการพัฒนาการแสดงโขน โดยให้ครูเป็นแบบอย่างหรือเป็นต้นแบบในการอนุรักษ์ เพื่อเป็นการรักษาเอกลักษณ์ ดำรงไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป

This thesis investigates the expectations of those concerned with the conservation and development of masked-dance drama. As such, the current study was divided into six parts as follows: (1) the value and importance of conserving and developing masked-dance drama; (2) social and economic changes affecting masked-dance drama; (3) the expertise involved in the transmission of knowledge pertaining to masked-dance drama; (4) the concept of entertainment business as applied to masked-dance drama; (5) the presentation styles found in masked-dance drama performances; and (6) the expectations of those engaged in the conservation and development of masked-dance drama.

The sample population consisted of 164 national artists, experts, civil officials, teachers, performing artists, and students who have been continuously

concerned with masked-dance drama, including performances of the drama.

The instrument of research was a questionnaire constructed by the researcher. The techniques of descriptive statistics used in data analysis were percentage, arithmetic median and standard deviation. In addition, the researcher framed a predictive equation.

Findings are as follows:

1. In regard to the current condition of masked-dance drama, it was found that those concerned with the conservation and development of masked-drama expected that an agency would be established to lend serious support to masked-dance drama as a significant part of Thai heritage. These respondents were of the opinion that educational institutions at all levels should be given support so that courses could be conducted and performances given. If so, this would directly involve young people in masked-dance drama in a serious manner. In lieu of support lent in a vague and general fashion, concerned government agencies should concretely promote support programs for masked-dance drama in addition to promulgating concrete measures designed to encourage the development of this unique and old art form.

2. In regard to this inheritance, it was found that the transmission of knowledge of masked-dance drama is not effective in an educational system with a system of credits in view of weak links in the chain of transmission. As such, in such a system, there would necessarily be lacunae in knowledge of roles, experience and transmission of knowledge. If it is necessary to maintain a credit system, it should be conducted in the form of a year course as is the case in what is offered

at the State University of New York, the United States of America or in traditional format. If training is conducted in either of these last two fashions, specialized and constant training along professional lines can be conducted.

3. In regard to those concerned with the conservation and development of masked-dance drama, it was found that experts, teachers and students paid heed to the conservation and development of masked-dance drama by using masters as models or using prototypes in conservation work. As such, this allows for the continual maintenance of this drama as a genuine national treasure.